Ankenævnet for Forsikring

Den 22. april 2015 blev i sag nr. 86521:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i LB Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til en retssag, som hans tidligere arbejdsgiver har anlagt mod ham og en anden medarbejder.

Selskabet har i sin begrundelse henvist til, dels at der ikke er rimelig grund til at føre sagen, dels at den udspringer af et ansættelsesforhold.

Klageren var ansat hos sin tidligere arbejdsgiver i perioden 2003 til 2011, hvor han beskæftigede sig med distribution. Efter fratrædelsen fik han fra sin afløser et antal fribilletter, som arbejdsgiveren rådede over gennem en kunde. Fribilletterne blev anvendt til kunder og i et vist omfang uddelt til de ansatte i firmaet. Klageren har oplyst, at han modtog billetterne som tak for sin hjælp i forbindelse med afløserens opstart.

Da klagerens tidligere arbejdsgiver blev bekendt med forholdet, blev klageren og hans afløser mødt med krav om erstatning for fribilletterne, der ifølge arbejdsgiveren var anvendt i strid med interne retningslinjer. Klageren gjorde blandt andet gældende, at retningslinjerne aldrig var blevet efterlevet, og bestred den tidligere arbejdsgivers erstatningsopgørelse.

Klagerens tidligere arbejdsgiver udtog herefter stævning, med påstand om erstatning for klagerens og hans afløsers uberettigede anvendelse af fribilletterne.

Klageren søgte gennem sin advokat selskabet om retshjælpsdækning, som blev afslået og efter en revurdering fasthold ved brev af 26/5 2014.

Klageren indbragte den 28/7 2014 sagen for nævnet og bemærkede, at selskabet havde truffet afgørelse på et forkert grundlag, da han var blevet behandlet som en ansat, hvilket ikke længere var tilfældet.

Hertil har selskabet i brev af 8/8 2014 til nævnet bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**

Sagen omhandler spørgsmålet om, hvorvidt vores medlem sammen med dennes medsagsøgte uretmæssigt har tilegnet sig et antal fribilletter, som vores medlems og medsagsøgte har haft adgang til i forbindelse med deres respektive ansættelser hos modparten.

Vores vurdering

Rimelig grund
Indledningsvist skal det gøres gældende, at selskabet i henhold til retshjælpsbetingelserne har såvel ret som pligt til at afgive udtalelse vedrørende sagens rimelighed, samt at der som følge heraf ikke kan meddeles forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, såfremt sagen ikke vurderes som rimelig. I denne forbindelse lægges blandt andet vægt på, hvorvidt sagen må antages at kunne føres med et for medlemmet gunstigt resultat.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det er selskabets opfattelse, at modparten har sandsynliggjort, at vores medlem i forbindelse med ansættelsen fik udleveret retningslinjer for brugen af fribilletter.

Det kan endvidere udledes af svarskriftets side 3, at vores medlem anerkender at have været bekendt med de gældende retningslinier, samt at disse ikke blev efterlevet af vores medlem. Det angives videre, at der i løbet af vores medlems ansættelse ikke blev ført kontrol fra modpartens side med udleveringen af fribilletterne, hvilket dog efter selskabets opfattelse ikke ændrer på, at retningslinjerne de facto blev overtrådt af vores medlem.

Ydermere skal fremhæves det ganske væsentlige forhold, at vores medlem og medsagsøgte begge har underskrevet erklæringer, hvor den uretmæssige brug af fribilletterne vedkendes.

Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, og da der ikke er modtaget øvrigt dokumentation til sandsynliggørelse af, hvorledes sagen kan føres med et for vores medlems gunstigt resultat, er det således selskabets vurdering, at der ikke kan meddeles

forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, jf. retshjælpsbetingelsernes § 2, stk. 3, jf. § 5, stk. 1.

Ansættelsesforhold
For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt selskabet har været berettiget til at afvise dækning under henvisning til, at tvisten er opstået i forbindelse med vores medlems tidligere ansættelsesforhold skal selskabet fremkomme med følgende bemærkninger.

Vores medlem anfører i klagen til nævnet, at vi behandler sagen som om, han fortsat var ansat hos modparten, hvilket ikke er tilfældet. Ansættelsesforholdet ophørte ifølge det i stævningen oplyste pr. 1. oktober 2011. Selskabet skal i denne forbindelse bemærke, at det afgørende for, om tvisten er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 1, litra c, ikke er, hvorvidt ansættelsesforholdet fortsat består, men derimod hvorvidt den opståede tvist kan siges at udspringe af medlemmets (tidligere eller nuværende) ansættelse. Det er således uden betydning, om ansættelsesforholdet er bragt til ophør. Der henvises til *Michael Wiisbye, Retshjælpsforsikringen,* pp. 168 ff.

I nærværende sag har vores medlem ifølge det oplyste alene fået adgang til at benytte de pågældende fribilletter qua netop sit ansættelsesforhold. Endvidere fremgår det af stævningens side 3, at det ikke præcis kan konstateres, hvilken del af misbruget af fribilletterne der er foretaget af vores medlem (og altså under vores medlems ansættelse, hvor denne havde adgang til at udstede fribilletterne), og hvilken del der er foretaget af dennes medsagsøgte. Hertil kommer, at vores medlem, jf. ovenfor, såvel under sin ansættelse som efter dennes ophør ubestridt har forbrudt sig på modpartens skriftlige retningslinier i relation til ansattes brug af fribilletterne.

Endelig skal selskabet ikke undlade at bemærke, at det fremgår af svarskriftets side 2, at vores medlem også efter ansættelsesforholdets ophør modtog henvendelser fra chauffører, som var ansat hos modparten, samt at vores medlem i denne forbindelse ydede bistand i forbindelse med kørselsplanlægning. Det oplyses i svarskriftet videre, at vores medlem som betaling for denne bistand modtog et antal af de omtvistede fribilletter fra medsagsøgte.

Herved er det på det foreliggende grundlag selskabets vurdering, at der er en sådan sammenhæng mellem adgangen til billetterne - og dermed misbruget heraf - og medlemmets tidligere ansættelse, at forholdet er omfattet af dækningsundtagelsen i retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 1, litra c.

Vores medlems klage til nævnet indeholder ikke nye oplysninger, der kan bevirke en ændring af selskabets afgørelse. Vi fastholder derfor i det hele denne og afventer nævnets stillingtagen."

Klageren har ved brev af 26/8 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Helt grundlæggende syntes tvisten i nærværende klagesag at være parternes forskellige opfattelse af, hvad spørgsmålet i selve retssagen omhandler.

Det er således ikke korrekt, når indklagede anfører, at

'Sagen omhandler spørgsmålet om, hvorvidt vores medlem sammen med dennes medsagsøgte uretmæssigt har tilegnet sig et antal fribilletter, som vores medlems og

medsagsøgte har haft adgang til i forbindelse med deres respektive ansættelser hos modparten.'

Klager er ikke i et ansættelsesforhold hos sagsøger i retssagen.

Klager har ikke tilegnet sig billetter sammen med sagsøgte 2 i retssagen, derimod har klager fået udleveret billetter af sagsøgte 2.

Der er i retssagen ikke tale om billetter, som klager har haft adgang til i forbindelse med klagers (tidligere ansættelse) hos sagsøger.

Ovennævnte forhold er ikke bestridt af sagsøger i retssagen.

Tvisten i retssagen er derimod alene, om klager hæfter for billetter udleveret af en ansat i den virksomhed, klager tidligere har været ansat i.

Der er ikke tale om en tvist vedrørende klagers udøvelse af erhverv, hverken som hovederhverv, bierhverv eller hobbypræget erhverv.

Der er heller ikke tale om en tvist, der er udspringer af klagers tidligere ansættelsesforhold, klagers tidligere ansættelsesforhold hos sagsøger i retssagen er uden betydning for sagen og er ikke en udløsende faktor for sagen.

Der er således ikke nogen sammenhæng mellem den aktuelle tvist, som der søges retshjælp til og klagers 'tidligere erhvervsudøvelse eller ansættelsesforhold'.

Rimelig grund:

Vedrørende de udleverede retningslinjer bemærkes det, at det ikke bare var klager, der ikke efterlevede disse. Forholdet var derimod, at ingen efterlevede disse, heller ikke andre ansatte eller arbejdsgiver (sagsøger).

Under alle omstændigheder er klager naturligvis ikke bundet af disse efter dennes ansættelsesforhold er ophørt.

For så vidt angår de omtalte erklæringer, henvises der til det i svarskriftet anførte herunder, at disse er underskrevet under et stærkt pres og trusler om politianmeldelse og fyring af sagsøgte 2.

Afgørende er dog også, at klager ved sin underskrift af erklæringen ingen viden eller formodning havde om, at sagsøger ville fremsætte et krav, der tilnærmelsesvis ville udgøre et beløb, som krævet af sagsøger stort kr. 151.011,12.

Ovennævnte krav står på ingen måde mål med det antal billetter, klager har fået udleveret.

Herudover bemærkes det, at sagsøger ikke har kunnet dokumentere, at sagsøger har været forpligtet til at betale ovennævnte beløb, hvilke beløb der derimod nærmere må anses for at være betalt pr. kulance. Selvom en dommer således, mod forventning, måtte fastslå, at der foreligger et ansvarsgrundlag, er det på ingen måde ensbetydende med, at sagsøger har lidt et tab som anført, endsige at der er årsagssammenhæng og kausalitet.

På ovennævnte baggrund må det afvises, at klager ikke skulle have rimelig grund til at føre sagen.

Ansættelsesforhold:

Udover det ovenfor anførte bemærkes det, at det ikke er korrekt, når indklagede anfører:

'Endvidere fremgår det af stævnings side 3, at det ikke præcis kan konstateres, hvilken del af misbruget af fribilletterne der er foretaget af vores medlem (og altså under vores medlems ansættelse, hvor denne havde adgang til at udstede fribilletter), og hvilken del der er foretaget af dennes medsagsøgte.'

Ovennævnte anbringende må bero på en misforståelse, idet der ikke under sagen er tvist om, at alle de fribilletter sagen omhandler, er fribilletter som sagsøgte 2 enten selv har brugt eller har udleveret til klager efter klagers ansættelsesforhold hos sagsøger.

Klager og sagsøgte 2 har ikke været ansat på samme tid hos sagsøger.

Indklagedes generelle anbringende om at der er tale om et misbrug af fribilletter er alene et mellemværende mellem sagsøger og sagsøgte 2. Klager har stedse været i god tro om sagsøgte 2's udlevering af fribilletter til klager var retsmæssig.

Afslutningsvist skal jeg henvise til kendelse fra Ankenævnet for Forsikring af den 8. november 1999 i sag nr. 50.179."

Hertil har selskabet i brev af 2/9 2014 bl.a. bemærket:

"*Ad rimelighed*
I relation til de under ansættelsesforholdet udleverede retningslinier for brugen af fribilletter skal selskabet indledningsvist bemærke, at det efter selskabets opfattelse er uden betydning for vurderingen af, hvorvidt retningslinjerne er overholdt af vores medlem eller ej, at ingen andre måtte have fulgt de pågældende retningslinier i vores medlems ansættelsesperiode.

Endvidere skal selskabet gøre gældende, at i samme omfang som vores medlem ikke var bundet af de under ansættelsesforholdet gældende retningslinier efter ansættelsesforholdets ophør, så var vores medlem ej heller efter ansættelsesforholdets ophør berettiget til at modtage de pågældende fribilletter, idet udleveringen heraf under alle omstændigheder er en rettighed, der flyder af selve ansættelsesforholdet.

Hvad angår den af vores medlem underskrevne erklæring, jf. stævningens bilag 14, skal selskabet bemærke, at der ikke er fremsendt dokumentation til sandsynliggørelse af, at erklæringen skulle være aftaleretligt ugyldig som følge af tvang fra modpartens side i forbindelse med vores medlems underskrivelse af erklæringen.

For så vidt angår størrelsen af det af modparten fremsatte krav skal selskabet videre bemærke, at det ikke ses at være sandsynliggjort, at det af modparten fremsatte krav skulle være fejlagtigt opgjort, ligesom modparten efter selskabets opfattelse har dokumenteret at have lidt et tab svarende til det påstævnte beløb, jf. stævningens bilag 19.

Efter en samlet vurdering er det således fortsat selskabets opfattelse, at der ikke er fremsendt dokumentation til sandsynliggørelse af, at sagen kan føres med et for vores medlem overvejende gunstigt resultat, hvorfor selskabet i det hele skal fastholde, at der ikke kan meddeles forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagens førelse jf. retshjælpsbetingelsernes § 2, stk. 3, jf. § 5, stk. 1.

Ad ansættelsesforhold
Selskabet skal i relation til det af advokaten angivne påpege, at selskabet naturligvis er bekendt med, at vores medlem ikke længere er ansat hos modparten. Som det fremgår af selskabets indlæg af 8. august d.å. lægger selskabet derimod i relation til retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 1, litra c, vægt på, at det af modparten hævdede billetmisbrug har strukket sig gennem vores medlems ansættelse hos modparten og frem til en periode efter ansættelsesforholdets ophør.

Det fremgår således af stævningens side 3, 3. sidste afsnit, at *'Begge sagsøgte har tidligere erkendt uberettiget at have tilegnet sig billetter til eget brug (bilagene 12, 13 og 14), hvorfor det ikke eksakt er muligt at sige, hvorvidt stemplingerne er foretaget af den ene eller den anden (bilag 13). Kravet er således rejst in solidum.'*

På det foreliggende grundlag er det således selskabets vurdering, at det ikke - som angivet af advokaten - er sandsynliggjort, at der alene er tale om et påstået misbrug efter ophøret af vores medlems ansættelse hos modparten.

Selskabet skal endelig gentage, at vores medlem, jf. svarskriftet, selv har tilkendegivet, at han anså de billetter, han modtog fra medsagsøgte efter ophøret af vores medlems ansættelsesforhold, som betaling for vores medlems fortsatte bistand med planlægning af kørslen."

I klagerens brev af 8/9 2014 til nævnet hedder det bl.a.:

"Jeg skal forsat fastholde, at klager er berettiget til at opnå retshjælpsdækning til den konkrete tvist.

Det er ikke korrekt, at sagen skulle angå billetter som klager skulle have tilegnet sig under dennes ansættelsestid. Sagen angår alene billetter udleveret til klager af sagsøgte 2 efter klagers ansættelsesforhold hos sagsøger var ophørt. Dette fremgår tydeligt af sagens processkrifter og bilag.

Det af indklagede anførte om stævningens side 3, 3 sidste afsnit angår alene det forhold at klager og sagsøgte 2 er stævnet in solidum og ikke pro rata.

Ved gennemgang af indklagedes bemærkninger for så vidt angår rimelighed forekommer det, at indklagede alene fokuser på forhold der taler imod klagers sag.

En retssag er naturligvis altid forbundet med en procesrisiko, men såfremt indklagedes afgørelse i denne sag skal stå ved magt må det konstateres, at det ikke vil være mange sager som vil kunne dækkes af en retshjælpsforsikring.

Indklagede syntes fuldstændig at overse det forhold, at sagsøger ikke har kunnet dokumentere, at sagsøger har været forpligtet til at betale de i bilag 19 anførte beløb, hvilke beløb der derimod"

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder parternes processkrifter samt byrettens påankede dom af 17/12 2014, hvor klageren blev frifundet.

I forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

> "**§2, Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
> …
> 3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i rimeligt forhold til sagens genstand.
>
> **§ 3. Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**
> 1. Tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstås:
> a) Tvister vedrørende sikredes selvstændige virksomhed, hvad enten der er tale om hovederhverv, bierhverv eller hobbypræget erhverv.
> b) Formuedispositioner i forbindelse med de under a) nævnte forhold.
> c) Tvister af enhver art, opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold.
> …
> **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**
> 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren blev stævnet af sin tidligere arbejdsgiver som følge af en uberettiget anvendelse af nogle fribilletter, som arbejdsgiveren rådede over, og som klageren modtog fra sin afløser efter fratrædelsen.

Nævnet bemærker indledningsvist, at der skal foretages en konkret vurdering tvistens relation til ansættelsesforholdet, og at det ikke er et krav, at klageren fortsat er aktiv i den erhvervsudøvelse, som tvisten har tilknytning til.

Efter en gennemgang af sagen og på grundlag af en samlet vurdering finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afslag på at yde forsikringsdækning med henvisning til forsikringsbetingelserne § 3, stk. 1, litra c, hvorefter der ikke ydes

retshjælpsdækning til enhver art af tvister, der er opstået i forbindelse med forsikringstagerens ansættelsesforhold.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren modtog fribilletterne gennem den medarbejder, der havde overtaget hans stilling, angiveligt som tak for hans bistand i forbindelse med medarbejderens opstart i virksomheden. Endvidere har nævnet lagt vægt på, at klageren har underskrevet en erklæring af 9/9 2012, hvori han blandt andet erkender, at han uretmæssigt havde stemplet fribilletterne, som han modtog.

Herefter, og idet nævnet bemærker, at det forhold, at den tidligere arbejdsgiver ikke har fået medhold under en påanket byretssag, ikke kan føre til andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen